

Misericordias

J 20, 24-29

26.4.2020

Pozdrav:

Milost Pána našeho Ježíše Krista a láska Boží i účastenství Ducha svatého se všechněmi vámi.

Introit: Ž 100, 2;5

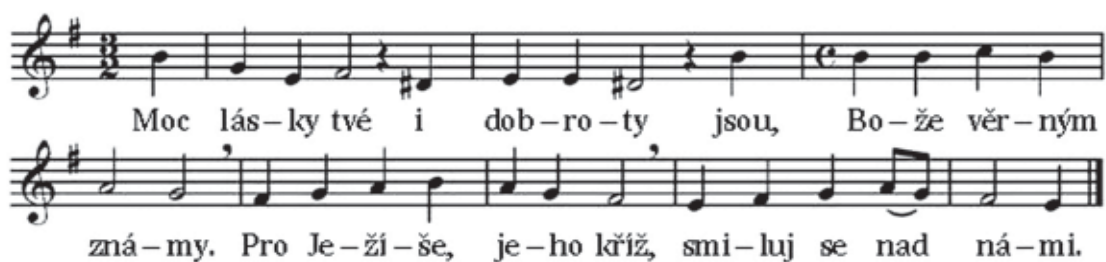
Radostně služ Hospodinu!

Neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, jeho věrnost do všech pokolení!

Píseň: 43

Confiteor:

- L: Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu,
S: **neboť Hospodin je velký / a vši chvály hodný.**
- L: Sklánějte se před Hospodinem v jeho svatém chrámu,
boj se obličeje jeho všescka země,
S: **neboť přichází, / aby soudil zemi.**
- L: Hospodin na nebesích upevnil svůj trůn, ve spravedlnosti kraluje nade vším.
S: **Dobrořečte Hospodinu, / všichni služebníci jeho. / Amen.**
- L: Sestry a bratři, shromáždili jsme se ve jménu Pána Ježíše Krista, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Vyznejme proto všemohoucímu Bohu pokorně své hříchy. Modleme se:
S: **Všemohoucí, / milostivý Otče, / vyznáváme, že jsme zhřešili / svými myšlenkami, / svými slovy / i svými činy, / které jsme vykonali, / i těmi, které jsme nevykonali.
Pane, / buď milostiv nám hříšným.
Podle svých zaslíbení, / Bože, / obnov ty, / kdo činí pokání.
Daruj nám, / milostivý Otče, / pro Ježíše Krista, / našeho Pána, abychom žili pokorně / a spravedlivě, / ke slávě tvého svatého jména.**

L: Prosíme, nebeský Otče, dej nám, kteří jsme obtíženi poznáním svých vin, přijmout tvé milostivé odpuštění, abychom, očištěni od všeho hříchu a oděni tvou spravedlností, měli podíl na radosti tvých svatých, pro tvého Syna a našeho Spasitele. Amen.

Čtení: Žd11, 1; 8-12

L: Hospodine, po všechny dny ti chceme dobrořečit a tvé jméno chválit navěky a navždy.

S: **Svatý Bože, / milostivý Otče, / dobrořečíme ti za to, /
že jsi nás stvořil, / že nás chráníš a obdarováváš. /
Dobrořečíme ti za nezměrnou lásku, /
z níž jsi dal světu vykoupění v našem Pánu / Ježíši Kristu.**

L: Prosíme, / dej nám plně poznávat svou milost, abychom s vděčným srdcem zvěštovali tvou chválu nejen svými rty, / ale i životem oddaným tvé službě,

S: **abychom chodili před tebou / ve svatosti a spravedlnosti /
po všechny dny, / skrze Ježíše Krista, / našeho Pána. / Amen.**

Píseň: 604

Kázání: J 20, 24-29

Ještě pořád je den po sobotě. Ještě pořád jsou učedníci v místnosti ohromeni zjevením zmrtvýchvstalého. Již se nebojí, ale pro jistotu mají dveře zavřené.

Tomáš, jinak Didymos; Tomášovo přízvisko znamená dvojče. Jako by v Tomášovi byli dva Tomášové. Jako by svědek víry Jan nás upozorňoval na naši rozdvojenost. Chvíli věříme ve vzkříšení, a chvíli si ve svém srdci říkáme: dokud nenahmatáme jasný důkaz vzkříšení, neuvěříme; dokud neuchopíme víru do svých rukou, nebudeme věřit.

Tomáš se prostě opozdil. Nestihl uvidět a uslyšet, co říkal vzkříšený Kristus. Jeho spoluúčedníci už vědí, už uvěřili. Nemůžou si to nechat pro sebe. Ihned musí tuto zkušenost někomu sdělit. Sdělení je trochu nejasné: *Viděli jsme Pána*. Jako by se báli vyslovit nevyslovitelné. Nemluví o tom, jak je Pán pozdravil. Nemluví o tom, že jim vdechnul v chřípi nového ducha odvahy.

Podle podání Janova evangelia je právě Tomáš ten, který se někdy stává mluvčím učedníků. Petr je někdy v pozadí a Tomáš přebírá jeho roli. Je ten horlivý a zdá se, že porozuměl tomu, co Ježíš z Nazaretu říkal. Tomáš, dalo by se říci, by měl podle všech předpokladů být právě tím, který bez problémů uvěří učedníkům.

Učedníci jsou v roli svědků, kteří zde sdělují realitu Božího zásahu do jejich osobních životů. *Viděli jsme Pána*. Ježíš je živ. Učedníci se spoléhají na své vidění. Zmrtvýchvstalý Ježíš Kristus se jim dal poznat, zjevuje se, *viděli Pána*. Skrze své slovo Ježíš komunikuje s učedníky. I my jako Tomáš jsme o setkání učedníků se vzkříšeným slyšeli.

Jak se to mohlo stát, že se následovníkům Krista dal Ježíš Kristus poznat? Kdy a kde se ti, kteří nám svědčili a svědčí o své víře ve zmrtvýchvstalého Krista, s ním setkali a setkávají? Kdy a jak se můžeme setkat se vzkříšeným? Věřím, že toto setkání se děje, kdykoli s Kristem usedám k jednomu stolu a jím chléb a piji víno. Setkání se uskutečňuje díky Duchu svatému, který mi otvírá oči pro tajemství zmrtvýchvstalého.

Setkání se děje i ve slovu, když čteme Písmo. Děje se, když rozvažujeme a Duch svatý nás potěšuje. Víra v zmrtvýchvstalého Ježíše se také projevuje v životě těch, kteří jsou ochotni vzít na sebe odpuštění, službu, tichost, sebezapření. Projevuje se ve chvílích, kdy jde o život, chcete-li spásu druhého člověka. Ve chvílích solidarity s nuznými a trpícími se projevuje síla vzkříšení.

„Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebecích a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ Dokud... Tomáš má ochotu uvěřit, mnozí mají též ochotu uvěřit, ale je to tu podmíněčné leč, dokud, jestliže. Všechno by s tím Ježíšem šlo. Dá se žít podle jeho životního příkladu. Così pozitivního i lidského v tom je. Ale zmrtvýchvstání? Setkání s Pánem? Víra v to, že náš život má přesah?

Kam? Jak? A hlavně, jaký smysl mají ty hřeby a rány na boku? Dokud se nepřesvědčíme, že utrpení a oběť má smysl, tak neuvěříme. Neuvěříme, že to nevede k záhubě, ale ke vzkříšení. Dokud se nepřesvědčíme, tak...neuvěříme. Život, smrt Ježíše z Nazaretu má smysl jedině tehdy, když existuje zmrtvýchvstání. Jinak je to jeden z příběhů o člověku, který na svou naivitu neprotivit se zlu zlem doplatil jako mnozí.

Dokud se nezmocníme tohoto tajemství, neuvěříme. Prst, ruka zde symbolizuje naše uchopování, naši manipulaci s tím, co Ježíš z Nazaretu pro nás vykonal. Tomáš chce přesvědčivý důkaz.

Opět tu byl jeden z dlouhých týdnů. Dlouhý týden pochybností o smyslu smrti, utrpení, o smyslu lidského života, a to nevyřešené dokud.

Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. A už je tu zase neděle a opět spolu. Tentokrát Tomáš nechyběl. Konečně je tu doba, kdy se naše celotýdenní uvažování přelilo do dne zmrtvýchvstání. Jak na tom jsme, pořád si říkáme, dokud...

Přišel Ježíš, a dveře byly zavřeny, i stál uprostřed a řekl: Pokoj vám. A opět vstalý Ježíš přichází mezi své, jako by se nechumelilo. Přichází a opět stojí uprostřed. Uprostřed těch, kteří sevření z přemýšlování potřebují povzbudit, potěšit, potřebují se přesvědčit, že Ježíš přemáhá zavřené dveře nevíry.

Vlož svůj prst i ruce do ran. Vlož svůj prst i ruce do ran, přesvědč se. Tak tahle vypadá nevíra, štourání se v ranách. *Nebudiž nevěřící, ale věřící.* Tak přesněji kraličtí. Jako by Ježíš Tomášovi, ale i nám, dával vybrat: nevěřící, který se chce prošťourat tajemstvím, nebo věřící, který přijme tajemství zmrtvýchvstalého.

Tomáš je přemožen samotným Kristem. Již pro něj není podstatný důkaz. Již nechce poodhalit roušku tajemství nedělního rána. Uvěříme i my svědectví životů těch, které víra přenášela přes všechny životní zkoušky? Uvěříme svědectví těch, kteří na svých životech poznali sílu vzkříšeného Pána, sílu setkání?

I v nás se často pere podvojnost Tomášova. Proto jsme dnes přišli, abychom uslyšeli znovu o zvěsti o vzkříšeném, který k nám přichází, aby nás na naši životní cestě pozdravil pozdravením pokoje. A proto *Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.*

Píseň: 237

Oznámení

Přímluvy

Otče náš

Poslání: 1Pt 1, 8-9

Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte,
přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí,
a tak docházíte cíle víry, spasení duší.

Požehnání:

A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum,
hájití bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

Píseň: 684